

RIIGI TEATAJA

Nr. 103.

22. detsembril 1936.

Nr. 103.

- Art. 837. Kaitseväeteenistuse seaduse muutmise seadus.
838. Tariifinõukogu seaduse muutmise seadus.
839. Sisemäärustiku muutmise seadus.
840. Otsus tagavaraväeohvitseride ja kaitseliidus kindlapalgata ametikoh-tadel teenivate tegelike kaitseväeteenistuse ohvitseride vabas-tamisest teenistuskohuste täitmisest auastmes kõrgendamise katsetest osavõtmise kohta.
841. Otsus klassikomplektide arvu vähendamisest saksa vähemusrahvuse avalikkude algkoolide võrgus.
842. Määrus kohtukuulutuste avaldamise kohta eraajalehes.
843. Korraldus o.-ü. „Hiiu-Kärdla Kalevivabrik“, Tallinnas, mõnesuguste dokumentide sularahas tempelmaksmise korra kohta.
844. Maavalitsuste teedekapitalimaksu võtmiseks 1937 a. kinnitatud normid.
845. Põllumajandussaadustest valmistatud alkoholita jookide ja nende alg-lahundite pakkimise ja märkimise määrus.
846. Määrus kaitseväelaste pensionikapitalimaksu tasumise ja pensionide ning toetusrahade väljamaksu korra kohta.
847. Otsus Eesti—NSVL raudteede vahelise otseühenduse kaubaveotariifi nr. 116 muutmise ja täiendamise kohta.
848. Otsus raudtee kaubaveotariifi nr. 146 täiendamise kohta.
849. Meistrite, õppinud tööliste ja tööstusõpilaste seaduse alla arvatud töö-alade nimekirja täiendus.
850. Kuressaare linnas asetsevate kinnisvarade hindamisjuhtnööride muut-mine.
851. Otsus 1936 a. kogukonnamaksu võtmiseks Rakveres.

837. Kaitseväeteenistuse seaduse muutmise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 16. detsembril 1936.

I.

Kaitseväeteenistuse seaduse § 35 (RT 43 — 1926) muudetakse ning pannakse kehtima järgmises redaktsioonis:

§ 35. Alalises kaitseväes teenivad kaitseväelased on teenistusaja kes-tusel vabastatud kogukonna heaks võetavast isikumaksust ja linna kogukonna-maksust. Alalisse kaitseväge kaesoleva seaduse § 9 ja 10 nimetatud aega tee-nima astunud kodanikud ja sõja korral tegelikku kaitseväeteenistusse astunud käsutus-, reserv- ja maakaitseväelased on nendest maksudest vabad ka kogu selle aasta jooksul, mille kestel nad tegelikust kaitseväeteenistusest vabasta-takse.

II.

Käesolev seadus hakkab kehtima avaldamisega. Käesolevat seadust kohaldatakse ka Linna kogukonnamaksu seaduse (RT 50 — 1936) põhjal 1936. maksuaasta eest määratud maksude kohta, kusjuures käesoleva seaduse põhjal maksust vabastatud isikute poolt 1936. maksuaasta eest tasutud maksud makstakse tagasi vastava omavalitsuse poolt.

Tallinnas, 16. detsembril 1936.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

P. Lill

kindral-major

Kaitseminister.

838. Tariifinõukogu seaduse muutmise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 16. detsembril 1936.

I.

Tariifinõukogu seaduse § 2 (RT 106 — 1923 ja 21 — 1933) muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 2. Tariifinõukogus on 17 liiget: juhatajaks Teedeminister või ta asetäitjaks ministri abi ja liikmeiks järgmiste asutiste ning organisatsioonide esindajad: kolm Teedeministeeriumi, kaks Majandusministeeriumi, üks Põllutööstusministeeriumi, üks Välisministeeriumi, üks Kaitseministeeriumi, üks Riigi Statistika Keskbüroo, kaks Kaubandus-Tööstuskoja, kaks Põllutöökoja, üks Tööliskoja, üks Maatööliste ja Väikemaapidajate Koja ja üks omavalitsuste esindaja Eesti Linnadeliidu ja Eesti Maaomavalitsuste Liidu ühisel valimisel.

Tariifinõukogu koosolekuist teatatakse Riigikontrollile koosolekuist osavõtmise võimaldamiseks sõnaõigusega.

Teedeministril ja Tariifinõukogul on õigus kutsuda juurde väljastpoolt eksperte ja teisi isikuid arvamuse avaldamiseks.

II.

Käesolev seadus hakkab maksma 1. jaanuarist 1937.

Tallinnas, 16. detsembril 1936.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

O. Sternbeck

Teedeminister.

839. Sisemäärustiku muutmise seadlus.

Antud Riigivanema poolt 9. detsembril 1936.

Alus: Riigikaitse rahuaegse korraldamise ja juhtimise seaduse (RT 18 — 1934) § 4.

Sisemäärustiku (kinnitatud Vabariigi Valitsuse poolt 17. augustil 1927) lisa nr. 2 punktid 15, 17, 18, 19, 23, 29, 31, 32, 40, 43, 47, 51, 53, 54, 55, 57, 59, 60, 61, 63, 69, 70, 71, 78, 80, 82, 83, 84 ja 85 ning lisad nr. 12 ja 13 muudetakse ja pannakse kehtima järgmises redaktsioonis:

Lisa nr. 2.

Sisemäärustiku § 108 juurde.

15. Abinõudeks hobuse puhastamisel on hari, suga, villane narts, puust kabjapuhastamise nuga, õletuust, puust sabakamm, puhas lapp silmade jaoks ning lapp suguosade ja uru puhastamiseks.

Iga hobuse kohta peavad olema eraldi puhastusabinõud, mis hoitakse tallis hobuse latri juures.

17. Hobuse silmi puhastada ettevaatlikult rähmast ja tolmust puhta, niiske lapiga. Suguosad ja urg puhastada eriti selleks määratud niiske lapiga.

18. Tuka, laka ja saba puhastamiseks kasutada niisket villast nartsu; nende puhastamine soa abil on keelatud. Puhastamisel harutada tukk, lakk ja saba käega või puust kammiga. Saba ja laka palmitsemine on keelatud. Kui välistemperatuur on vähemalt $+15^{\circ}\text{C}$, peab aeg-ajalt pesema tukka, lakka ja saba leige veega, hoolitsedes, et neisse ei jääks kõõma ega kõntsa.

Sabade ülesköitmine porisel ajal on lubatud ainult väcosas tarvitusele võetud viisi järgi.

19. Puhastamise ajal ja iga kord, kui hobused tulevad tagasi sõidust, peab pärast hobuse jalgade läbihõõrumist (p. 16) puhastatama mustusest kabjad pealt ja puust noaga alt sarvharaka ümbert. Kui temperatuur ei ole alla 0° , pesta hobuse kabjad veega. Selleks peab tallis olema iga 5 hobuse peale üks pang. Kapjade puhastamisel tuleb tähelepanelikult üle vaadata kabjad ja rautus ning teatada leitud puudustest vahetule ülemale.

Nõrkade jalgadega hobustele on kasulik asetada pärast pingutavat tööd säärtel sidemed. Sidemed jäetakse ööseks jalgade ümber nii, et nad jalgade ümbert maha ei langeks ega takistaks vereringvoolu. Tallis peab olema iga 30—40 hobuse kohta 4—6 paari sidemeid.

23. Hobuste sabad lõigatakse või kitkutakse üksuse ülemalt määratud korras. Lõigatud saba peab ulatuma hüppeliigeseni, kitkutud saba — kaks kämbalaiust allapoole hüppeliigest.

Hobuste lakad peavad ulatuma oma keskosas kuni poole kaelani; laka ees- ja tagapoolne osa peavad olema lühemad. Laka soovitatav pikkus saavutatakse kitkumisega. Nigelat lakka võib lõigata, jättes ratsahobustel kämbalaiuse tuti käega haaramiseks sadulasse istumisel. Tuka karvad ei tohi ulatuda silmini.

29. Hobuse õigel söötmisel ja jootmisel on tema tervise ja töövõime alalhoidmiseks esmajärguline tähtsus. Hobuse peamised toiduained on kaerad, heinad ja kaerapõhk. Kaerte puudumisel võib hobust toita ka otradega, kliidega ja kartulitega, kuid tuleb silmas pidada, et hobusele vastupidavuse ja jõu andjaks on ikkagi kaerad. Kui on vajalik üle minna teisele toidule, siis tuleb seda teha järkjärgult. Otri tuleb anda hobusele pressitult ja segatult lõigatud heintega või põhuga. Vanematele (alates 15 a.) ja nõrga seedimisega hobustele tuleb anda kaeru pressitult või segatult põhulõigetega.

31. Kaeru anda hobustele kolm korda päevas: hommikul, keskpäeval ja õhtul. Pikema puhkuse eel, näiteks õhtul, antav kaerteannus peab olema teistest suurem. Kaerad annab välja igale hobusemehele isiklikult rühmavanem, toimetades kaerte mõõtmist kas äramõõdetud nõuga või kaaluga. Kaeru tuleb anda peakottides või künadesse kallatult korraga kõigile kõrvutiseisvaile

hobustele; kaarte mahapuistamise vältimiseks eelistada kaarte andmist peakottides.

Enne kaarte andmist tuleb anda hobusele heinu ja joota hobune. Tööst või sõidust tulnud hobustele anda kaeru mitte enne 2—3 tunni möödumist. Kiirrännakutel on aja säästmiseks lubatud suurel peatusel anda hobustele kaeru 30 minutit pärast kohalejõudmist; sel juhtumil hobused peavad olema joodetud 1 tund enne peatuse algust ja ratsahobused talutatud peatuse eel vähemalt 2 kilomeetrit käekõrval.

Kaeru anda alati sellise arvestusega, et nad oleks söödud vähemalt tund aega enne töö või sõidu algust.

32. Heinu anda hobustele ööpäeva jooksul vähemalt 5—6 korda. Tööst või sõidust tulnud hobustele anda heinu kohe. Öhtused heinteannused peavad olema suuremad päevastest. Keedusoola norm antakse hobusele üks kord päevas harilikult öhtuse kaarte või nende aseainete annuse hulgas. Juhul, kui hein on alalhoidmiseks soolatud, hobusele enam keedusoola ei anta.

Öö jooksul peab hobusel olema vähemalt 6-tunnine puhkus, mille kestel ei tohi anda hobusele mingit toitu.

40. Suvel, rohu õitseajal söödetakse hobused haljassöödaga või karjatatakse rohumaal. Hobuse toitmine haljassöödaga peab kestma vähemalt kolm nädalat. Iseäranis kasulik on toita haljassöödaga puhkusel või pärast haigust tervise kosutamisel olevaid hobuseid, kellelt ei nõuta tööd. Üleminek kuivsöödalt haljassöödale ja ümberpöörduvalt peab sündima järk-järgult, misjuures heinu ja rohtu antakse segatult. Järsk üleminek haljassöödale kutsub esile kõhulahtisuse, kuna järsk üleminek kuivsöödale tekitab kõhukinnisuse.

Haljassööta ei või anda higisele hobusele ja pärast haljassööda söötmist või karjatamist ei või hobust sööta ega joota kahe tunni kestusel.

43. Hobuseid joota harilikult kolm korda päevas enne kaarte andmist. Suvel palava ilmaga jootmine peab toimuma sagedamini ja on vaja joota ka veel vastu ööd, et hobune järgmisel hommikul ei jooks ahnelt ja vähem higistaks päeval tööl.

Kui pärast jootmist hobune külmetab ja väriseb, siis jooksutada teda, kuni ta saab sooja, või katta tekiga.

47. Rännakul ja palaval ajal võib hobust joota ka higiselt, kuid niisugusel juhtumil toimetada jootmist suulistes, kuid kangraudadeta, ja pärast seda liikuda viivitamatult edasi, et hobune saaks sooja. Vähemalt tund aega enne päralejõudmist puhkeasukohta on vaja joota hobuseid teel.

51. Ujutamine puhastab hobuse naha tolmust, higist ja mustusest kiiremini ja paremini kui harilik puhastamine, värskendab hobust ja annab talle erksust.

Hobuseid peab ujutatama vähemalt tund aega enne söötmist, soojal ajal ja öhtuti enne päikese loojenemist, millal vesi on soojem kui hommikul ja päikesepaiste pole liig palav. Ujutamiseks valida jões, järves või meres koht, kus kallas on lame ja põhi liivane, kõva ja ühtlane, kivideta ja teravate esemeteta, mille otsas hobune võiks end vigastada.

Keelatud on ujutada hobust: kohe pärast tööd, higistamist või söötmist; vees, mille temperatuur on alla +16° C; külma ilmaga; seisvas tiigis või mudases järves.

Ujutamiseks viia hobune vette sammul. Ujutamisel mees kas istub hobuse seljas või ujub ise kaasa, hoides ühe käega lakast ja juhtides teisega hobust. Hüppamine järsult kaldalt sügavasse vette on ohtlik ja keelatud,

sest seejuures hobune võib saada viga teravate esemete või kivide otsas või sattuda peaga vee alla, samuti võib hüppamisel vesi minna hobusele kõrva ja tekitada seal ebaharilikku suminat, millest hobune ehmub, hakkab rabelema ja võib kergesti uppuda. Pärast ujutamist jalutada hobust, kuni ta kuivab.

53. Aluspõhk hoida latrites hobustel all kogu päeva. Värsket aluspõhki laotada hobustele alla pärast öhtust talli koristamist. Aluspõhk tuleb latris ühetasaselt laiali laotada ja tema peale sattunud sõnnik ära koristada.

Kõlbmatu aluspõhk visata sõnnikusse.

54. Kui päevaks hobused viiakse tallist sõitu või töösse, siis peab hommikusel talli koristamisel välja viidama latritest kuivem osa aluspõhjust, mis on veel kõlblik allapanemiseks ja asetatama see kuivama: kuiva ilmaga — õue, niiske ilmaga — selleks määratud kohta. Põhu kuivatamiseks on kõige otstarbekohasem ehitada talli lähedusse katuse alla lattidest redelid.

Hobuste talli tagasitoomisel tuleb kuivatamiseks väljaviidud põhk latritesse uuesti tagasi asetada.

55. Aluspõhu asemel on kasulik tarvitada saepuru või turvast, mis laotatakse alla hobustele 10 sentimeetri paksuse kihina ja jäetakse neile alla kogu ööpäevaks, vahetades märja aegajalt kuivaga. Saepuru ja turvas hävitavad sõnniku haisu, imevad endasse virtsa, teevad aseme kuivaks ning soojaks ja hoiavad hobuseid sarvharaka mädanemise eest.

57. Hobuse jalgade ja kapjade tervishoid ja seega hobuse töövõime olenevad väga suurel määral korralikust ja õigeaegsest rautamisest. Selle üle peab teostatama alalist järelevalvet. Rautuse seisukorda tuleb kontrollida hobuse igapäevasel puhastamisel ja iga kord, kui hobune tööle või sõitu läheb või sealt tagasi tuleb. Kui kabi on ära puhastatud, tuleb selgitada kivi või mõne metalleseme kerge koputamise vastu rauda, kas raud pole lah-tine, kõver või murdunud ning kas naelad ja haagid on terved. Kõigist puudustest rautuse alal teatada ajaviitmatult vahetule ülemale.

59. Hobust rautada normaalselt mitte varem kui nelja ja mitte hiljem kui kuue nädala tagant.

Raua kaotsimineku või murdumise ilmsikstulekul rautada hobusel rauata või vigase rauaga jalg esimesel võimalusel. Raua lahtituleku või rauanaelte murdumise korral teostada kohe lisarautus sama rauaga.

60. Rautamise arvestamiseks ja õigeaegseks rautamiseks peetakse igas rühmas hobuse rautamislehte (vorm nr. 10), kuhu märgitakse iga jala rautamise kuupäevad. See leht ripub rühma tallis.

61. Rautamata kapjadel peab iga nädal kabja taldäär raspliga ümmarguseks viilitama, et see ei murduks.

63. Tallis paigutatakse hobused selleks ehitatud latritesse. Iga latri pikkuseks arvestatakse vähemalt 3 meetrit, laiuseks 1,5—2 meetrit ja läbikäigu peale 2,5 meetrit. Latrid eraldatakse üksteisest ühe rippuva latiga, mis on toiduküna poolt hobuse õla kõrgusel, tagantpoolt — hüppeliigese kõrgusel. Latreid võib tallis eraldada üksteisest ka vaheseintega. Tallis peab olema iga 30—40 hobuse kohta vähemalt üks laudadest seintega kinnine latter (sulg) rahutute või haigete hobuste jaoks; selle latri laius peab olema 3—3,5 meetrit, pikkus 3 meetrit.

69. Talli põrand on otstarbekohane ehitada kinnitambitud savist või püstpuupakkudest, läbikäik kividest. Latri põrand peab olema tasane, kallakuga läbikäigu poole. Augud põrandas tuleb kohe tasandada, niisked

kohad kuivatada ja katta liivaga või saepuruga. Hobuste paigutamisel võõras-tesse ruumidesse (ulalustesse, küünidesse, tallidesse) tuleb esmalt toimetada veterinaarluure. Hobuseid võib paigutada ainult neisse ruumidesse, kus ei ole olnud nakkushaiged või nakkuskahtlasi loomi.

70. Talli seinte vooderdamiseks ei tohi tarvitada sõnnikut. Latrī seintes ei tohi olla naelu ega muid teravaid esemeid. On soovitatav üle lubjata talli seinad seest poolt või värvida nad õlivärviga. Sidumiseks kinnitada iga hobuse jaoks rõngas kruviga toiduküna alumise ääre külge.

71. Toidukünad kaarte ja heinte andmiseks (sõimed) ei tohi asetada kõrgemal kui 0,75—0,80 meetrit põrandast.

Puunärijate hobuste toidukünad asetada põrandale.

78. Hobuste puhastamine ja tallide hommikune koristamine algab hari-likult talvel kell 6, suvel kell 5. Pool tundi enne seda tallivalvurid annavad ette hobustele hommikuse heinaannuse.

Väeosaülemal on õigus muuta hobuste puhastamise ja tallide hommikuse koristamise alguse kellaaega vastavalt ilmastikule ja õppeajajaotusele.

80. Talli ilmudes sõdur, kelle hoole alla hobune on antud, on kohus- tatud hobuse üle vaatama ning selgitama, kas hobune on toidu ära söönud ja kas ta on terve, kas hobusel ei ole haavu, paistetusi, pigistusi või palavikku kapjades ning kas latter on terve ja korras. Puudustest tuleb viibimata ette kanda vahetule ülemale, kes koos veterinaarvelskeriga haige hobuse üle vaa- tab. Kui ülevaatusel selgub, et hobune vajab arstlikku abi, siis tuleb saata ta esimesel võimalusel veterinaar-ambulantsi või -ravipunkti.

Hobuste haigestumisest kannavad rühmavanemad kohe ette veltveeblile, viimane kannab sellest ette üksuse ülemale.

82. Pärast hommikust hobuste ja latrite ülevaatust joota hobused, viia nad, kui ilm lubab, tallist välja, siduda nad lasingu külge ja alata hobuste puhastamist ja talli koristamist. Tall puhastatakse sõnnikust ning künad tol- must ja purust. Sobival juhul (p. 54) viiakse kuivama latrites olev, alla- panemiseks veel kõlblik aluspõhk ja koristamise lõpul puistatakse üle talli põrand värske liivaga või saepuruga.

Kui hobused puhastatakse tallis, siis tall koristatakse enne hobuste puhastamisele asumist.

83. Pärast hobuste puhastamist ja talli koristamist viia hobused talli, anda neile kõigile üheaegselt kaeru ja lahkuda tallist. Talli jääb ainult mää- ratud toimkond, kelle kohuseks on valvata hobuste järele ja anda neile heinu.

Kui hobused on kaerad ära söönud, võtavad valvurid hobustel peakotid peast ja riputavad need kuivama.

84. Lõuna ajal sõdurid ilmuvad talli, joodavad heinusaanud hobused teist korda, annavad neile ette või riputavad neile kottides pähe lõunase kaer- teannuse ja lahkuvad tallist. Tallivalvurid võtavad maha hobuste peast tühjad peakotid, asetavad need kuivama ja annavad hobustele uuesti heinu.

85. Õhtuseks tallide koristamiseks ilmuvad sõdurid talli väeosaülema poolt määratud kellaajal (tavaliselt kell 18), joodavad hobused, puhastavad nad, koristavad talli, laotavad latritesse värske aluspõhu ja annavad hobustele õhtuse kaerteannuse. Pärast seda sõdurid lahkuvad tallist. Kui hobused on lõpetanud kaarte söömise, siis tallivalvurid võtavad maha hobuste peast tühjad peakotid, asetavad need kuivama ja annavad hobustele ette õhtuse heinteannuse.

Soojal suvisel ajal, kui õhtune puhastamine toimub õues, on soovitatav jätta hobused võimalikult pikemaks ajaks välja lasingu külge.

Lisa nr. 12.

Sisemäärustiku § 416 juurde.

Vorm nr. 9.

..... rüü. (grupi) eskadroni (patarei) rühma

lühike hobuste nimestik.

Jrk. nr.	Remondi täht, aasta ja nimi	Sugu	Nr.	Liik	Sündimise aasta	Tõug või kasvandus	Kõrgus sm	Hobuse hooldaja või sõitja nimi	Märkusi
1.	„S“ 1934 „Siili“	mära	170	kergeveo	1921	Tori	159	rm. Jaan Tõru	
2.	„T“ 1935 „Traavel“	ruun	182	ratsa	1925	Segaverd	161	rm. Mart Sikk	

Märkus. Lühike hobuste nimestik pannakse üles talls.

(allkiri)
Rühmanem.

Lisa nr. 13.

Sisemäärustiku § 416 juurde.

Vorm nr. 10.

..... rüg. (grupi) eskadroni (patarei) rühma hobuste
rautamisleht.

Jrk. nr.	Hobuse sugu, nimi ja nr.	Jaanuar	Veeb- ruar	Märts		Lisarautuse kuupäev	Rautaja nimi ja rautamise kuupäev
1.	Ruun „Esko“, nr. 514	5 5	2 14	12 18		25/II —	Ado Piir 5/I, 6/I, 2/II, 10/II, 14/II, 18/III
		6 6	10 10	18 18		— 2/II	Jaani Tamm 25/II, 5/III, 12/III
2.							

Märkus. Iga hobuse nime ja kuu kohal olevad neli lahtrit vastavad hobuse neljale jalale (ülemised lahtrid — esimestele, alumised — tagumistele jalgadele); lahtrisse kantakse sisse iga jala rautamise kuupäev. Kui hobusel on vaja rautada mõnda jalga ühe kuu jooksul rohkem kui üks kord, siis tõmmatakse eelmise rautuse kuupäeva taha mürdjoon ja kantakse järgmise rautuse kuupäev samasse lahtrisse mürdjoone taha.

(alkiri)
Rühmavanem.

Tallinnas, 9. detsembril 1936.

K. Päts
Peaminister
Riigivanema ülesannetes.

P. Lill
kindral-majoor
Kaitseministeeriumis.

840. Vabariigi Valitsuse otsus 11. novembrist 1936.

Lubada riigi- ja omavalitsusteenistuses seisvaid: 1) tagavaraväehvitseri ja 2) kaitseleiidus kindlaltalga ametikohtadel teenivaid tegeliku kaitseväeteenistuse ohvitseri vabastada teenistuskohuste täitmisest Ohvitseride teenistuskäigu seadluses ettenähtud auastmes kõrgendamise katsetest osavõtmiseks — igas auastmes kokku kuni kümneks päevaks. Teenistuskohuste täitmisest vabastamine teostub vastava asutise juhataja poolt Kaitseväge Staabi vastava osakonna ülema ettepanekul.

Peaminister K. Päts.

Kaitseminister kindral-major P. Lill.

Riigisekretär K. Terras.

841. Vabariigi Valitsuse otsus 16. detsembrist 1936.

Lugeda kustutatuks saksa vähemusrahvuse avalikkude algkoolide võrgust algkooli V ja VI klassid Tallinna saksa poeglaste ja tütarlaste gümnaasiumide juures, V-dad klassid 1. augustist 1934 arvates ja VI-dad klassid 1. augustist 1935 arvates, kokku 4 klassikomplekti.

Peaminister K. Päts.

Haridusminister A. Jaakson.

Riigisekretär K. Terras.

842. Kohtuministri määrus.

TKS § 296 põhjal (RT 83/84 — 1924) määran Tallinnas väljaantava ajalehe „Uus Eesti“ selleks eraajaleheks, milles kohtud 1937 a. kestel TKS § 295 järele peavad avaldama sama seaduse § 58, 150, 293 ja 726 ettenähtud kuulutusi.

Tallinnas, 17. detsembril 1936. Nr. 1733.

Kohtuminister Joh. Müller.

Kantslei direktor O. Tammend.

843. Majandusministri korraldus osaühisuse „Hiiu-Kärdla Kalevivabrik“, Tallinnas, mõnesuguste dokumentide sularahas tempelmaksimise korra kohta.

Alus: Tempelmaksu seaduse § 17 p. 19 (RT 45 — 1928).

§ 1. Luban osaühisusele „Hiiu-Kärdla Kalevivabrik“, Tallinnas, tempelmaksta sularahaga käesolevas korralduses ettenähtud korras järgmised dokumendid:

1. osäühisusega sõlmitavad lepingud, arvatud välja need:
 - a) mis esitatakse vastavale maksuinspektorile Tempelmaksu seaduse § 7 ettenähtud korras,
 - b) mis sõlmitakse notarite juures ja
 - c) mis sõlmitakse riigiasutistega;
2. osäühisuse poolt väljaantavad arved ning
3. välismaalt saadavad arved ja vekslid.

§ 2. Osäühisus on kohustatud pidama: a) oma äriraamatutes eriarve tähendatud dokumentide tempelmaksu kohta ja b) iga dokumendi tempelmaksu arvestamiseks kaks eri-tempelmaksuraamatut, nimelt üks juhtuse juures Tallinnas ja teine vabriku kontoris Kärddlas. Tempelmaksuraamatud peavad sisaldama järgmised lahtrid:

- 1) järjekorranumber;
- 2) sissekande kuupäev;
- 3) dokumendi nimetus sisu järgi, kuupäev ja firma või isiku nimi, kellega dokument tehtud;
- 4) dokumendi summa välisrahas;
- 5) dokumendi summa Eesti rahas;
- 6) tempelmaksu summa.

§ 3. Tempelmaksuraamatud tulevad enne tarvitamist läbi nõorida ja esitada Maksudevalitsusele kinnitamiseks pitseriga.

§ 4. Tempelmaksuraamatutesse kantakse osäühisuse poolt väljaantavad dokumendid kohe peale nende tegemist, aga saadud dokumendid kohe pärast kättesaamist kronoloogilises järjekorras ja igale dokumendile märgitakse:

- 1) järjekorranumber, mille all dokument tempelmaksuraamatusse kantud;
- 2) tempelmaksu summa;
- 3) et tempelmaks tasutakse käesoleva korra järgi.

Välismaalt saadud dokumentidele märgitakse peale p.p. 1—3 tähendatud andmete veel dokumendi kättesaamise kuupäev.

§ 5. Tempelmaksu maksab osäühisus „Hiiu-Kärddla Kalevivabrik“ iga kuu eest järgneva kuu jooksul Eesti Panga riigisummade jaoskonda ja tempelmaksuraamatutesse märgitakse vastavate kokkuvõtete juures, missuguste kvii-tungite vastu tempelmaksu summad tasutud.

§ 6. Käesoleva korralduse maksamahakkamisega kaotab maksvuse Ma-jandusministri korraldus 15. septembrist 1930 nr. 1847/g Hiiu-Kärddla kalevi-vabriku osäühisuse, Tallinnas, mõnesuguste dokumentide sularahaga tempel-maksmise korra kohta (RT 76 — 1930 art. 509).

§ 7. Käesolev korraldus hakkab maksma 1. jaanuarist 1937.

Tallinnas, 15. detsembril 1936. Nr. 337/G-36.

Majandusminister K. Selter.

Maksudevalitsuse direktor H. Kukk.

844. Maavalitsuste teedekapitalimaksu võtmiseks 1937 aastal Ma- jandusministri poolt kokkuleppel Teedeministriga kinnitatud normid.

Alus: Maanteede seaduse § 30 (RT 48 — 1930) ja Maanteede seaduse muut-
mise seaduse § 30 elluviimise ja teostamise määruse § 2 (RT 66 — 1930).

Maakon- dade nimetused	Maavalitsuste teedekapitalide heaks võetakse 1937 aastal:				
	Lisa-kinnisvaramaksu väljaspool linnu ja aleveid maakonna piires olevailt kinnisvaradelt, mis ei ole vabastatud kinnisvaramaksust (Maanteede seaduse § 30 p. 1, RT 48 — 1930):			Lisapõhiarimaksu väljaspool linnu maakonna piires asu- vailt (Maanteede seaduse § 30 p. 2, RT 48 — 1930):	
	Vabrikute ja töös- tuseasutuste ehitustelt, sissesaa- detelt ja masinatelt	Hoonetelt, mille puhtakasu rubla summa ületab 35 puhtakasu rubla	Riigimetsadelt ja kõigilt muudelt, peale eelmistes joone- vahedest nimetatud kinnisvaradelt, kui nad ei võta osa teede tegemisest na- turaalkohutuse alusel	Kaubandus- ja töös- tusevõtetelt (välja arvatud kandekaup- lused), töndustelt ja laoruumidelt ja eraldi äritunnistu- sega teostatavatelt hanke- ja töövõte- telt	Veokauplustelt
Harju . .	ühekordne kinnisvara- maksu sum- ma	kahekordne kinnisvara- maksu sum- ma	kahekordne kinnisvara- maksu sum- ma	põhiarimaksu riigiosa ühe- kordne sum- ma	} 1/3 põhiarimaksu riigi osast
Järva . .	„	„	„	„	
Lääne . .	„	„	„	„	
Petseri . .	„	„	„	„	
Pärnu . .	„	„	„	„	
Saaremaa .	„	„	„	„	
Tartu . .	„	„	„	„	
Viljandi .	„	„	„	„	
Viru . .	„	„	„	„	
Võru . .	„	„	„	„	
Valga . .	„	ühekordne kinnisvara- maksu summa	„	„	

Hanke- ja töövõtetelt mitme maakonna piires, kui hanke- või töö-
võtte summa ületab kr. 300.000.—, määrab teedekapitalimaksu Majandus-
minister kokkuleppel Teedeministriga Maanteede seaduse § 30 seitsmenda
lõike juhatusel.

Hanke- ja töövõtete kohta mitme maakonna piires tuleb teateid saata
Maksudevalitsusele iga üksiku hanke- või töövõtte kohta eraldi.

Teedekapitali heaks võetak: lisakinnisvaramaks — arvutatakse Maan-
teede seaduse muutmise seaduse § 30 elluviimise ja teostamise määruse
muutmise määruse (RT 81 — 1933) § 4 ja põhiarimaks — Maanteede sea-
duse muutmise seaduse § 30 elluviimise ja teostamise määruse (RT 66 —
1930) § 3 kohaselt.

Majandusminister K. Selter.

Teedeminister O. Sternbeck.

Maksudevalitsuse direktor H. Kukk.

845. Põllumajandussaadustest valmistatud alkoholita jookide ja nende alglahundite pakkimise ja märkimise määrus.

Antud Põllutöoministri poolt 16. detsembril 1936.

Alus: Põllumajandussaaduste kaubandusliku liigitamise seaduse § 4 (RT 88 — 1933).

§ 1. Põllumajandussaadustest valmistatud alkoholita jookide ja nende alglahundite valmistamise ja kaubandusliku liigituse määruks (RT 94 — 1936) ettenähtud põllumajandussaadustest valmistatud alkoholita jookide ja nende alglahundite pakkimiseks väikemüügiks on lubatud kasutada ainult järgmisi pakendeid, mis peavad kandma märkust mahu kohta:

- 1) klaaspudeleid $\frac{1}{3}$ -, $\frac{1}{2}$ - ja $\frac{3}{4}$ -liitrilise mahuga puuvilja- ja marjamahlade tarvis;
- 2) pruune klaaspudeleid $\frac{1}{8}$ -, $\frac{1}{4}$ -, $\frac{1}{3}$ -, $\frac{1}{2}$ - ja $\frac{3}{4}$ -liitrilise mahuga siirupite ja koondatud puuvilja- ja marjamahlade tarvis;
- 3) klaaspudeleid $\frac{1}{3}$ - ja $\frac{2}{5}$ -liitrilise mahuga puuvilja- ja marjamahlast või rabarbrist valmistatud karastusjookide ja sidrunhappe- ja linnasejoogi tarvis, kusjuures $\frac{2}{5}$ -liitrilise mahuga pudeleid võib kasutada nende tagavarade lõppemiseni, kuid mitte kauem kui 1. jaanuarini 1940;
- 4) pruune klaaspudeleid $\frac{3}{4}$ -liitrilise mahuga puuvilja- ja marjamahlast valmistatud karastusjookide tarvis, mis on gaseeritud vähemalt 4 atm. rõhu juures;
- 5) klaaspudeleid $\frac{1}{3}$ -, $\frac{2}{5}$ -, $\frac{1}{2}$ - ja $\frac{3}{5}$ -liitrilise mahuga meejoogi (mõdu) ja kalja tarvis, kusjuures $\frac{2}{5}$ - ja $\frac{3}{5}$ -liitrilise mahuga pudeleid võib kasutada kuni nende tagavarade lõppemiseni, kuid mitte kauem kui 1. jaanuarini 1940.

Seni tarvitusel olnud klaaspudeleid, mis ei kanna märkust mahu kohta, on lubatud kasutada põllumajandussaadustest valmistatud alkoholita jookide pakendina kuni nende tagavarade lõppemiseni, kuid mitte kauem kui 1. jaanuarini 1940.

§ 2. Väikemüügi jaoks kasutatavad pudelid peavad olema suletud õhukindlalt ja nii, et sulgemisviis annab kindlustuse, et pakendeid nende ülevandmisel kauplusele või tarvitajale ei ole avatud peale nende täitmist ja esmakordset sulgemist.

§ 3. Põllumajandussaadustest valmistatud alkoholita jookide hulgi müügi jaoks võib kasutada ainult puhtaid happekindlast metallist, seest happekindlaks, tehtud metallnõusid, klaasnõusid või lehtpuunõusid, mis ei anna kõrvalmaitset.

§ 4. Lahtine puuvilja- ja marjamahla ning kalja müük hulgi müügi jaoks ettenähtud nõust tarvitajale on lubatud ainult kinnistes ruumides asuvas kauplustes.

§ 5. Käesoleva määruse § 1 tähendatud Vabariigi Valitsuse määruks (RT 94 — 1936) ettenähtud põllumajandussaadustest valmistatud alkoholita jookide ja nende alglahundite pakised peavad kandma etikette, millel on märgitud mahla või joogi nimetus 1 sm kõrguste tähtedega blokk-kirjas, kõik muu kiri peab olema kantud etiketile kirjatähtedega mitte üle 7 mm kõrguses.

§ 6. Peale liigi nimetuse ja Põllumajandussaadustest valmistatud alkoholita jookide ja nende alglahundite valmistamise ja kaubandusliku liigituse määruks ja selle määruse alusel antavate Põllutöoministri juhtnöörides loet-

letud nõuete peab olema etiketil märgitud pakenditaitja ettevõtte nimi, märkus pakendis oleva joogi koostise, pakendi mahu ja pakkimisaja kohta.

Seni tarvitusel olnud kuid käesoleva määruse nõuetele mittevastavaid etikette on lubatud kasutada kuni tagavarade lõppemiseni, kuid mitte kauem kui 1. jaanuarini 1938, kusjuures need etiketid peavad kandma RT 94 — 1936 ilmunud Vabariigi Valitsuse määruse vastava paragrahvi kohast nimetust lisaetiketina.

§ 7. On põllumajandussaadustest valmistatud alkoholita jookide ja nende alglahundite valmistamisel ja pakkimisel täidetud käesoleva ja Põllumajandussaadustest valmistatud alkoholita jookide ja nende alglahundite valmistamise ja kaubandusliku liigitamise määruse (RT 94 — 1936) nõuded, siis sama määruse § 4—12 nimetatud saaduste pakendid võivad kanda siseturu kaubanduses kvaliteedimärki. Kvaliteedimärk kujutab ringis asuvat torni. Kahe ringi ümber asuva joone vahel on sõnad: „AEDVILJA SAADUS“, „KVALITEEDI MÄRK“ ja sama määruse § 13 nimetatud saaduse kvaliteedimärki, kus sõna „AEDVILJA“ on asendatud sõnaga „MEE“.

Kvaliteedimärgi kasutamine teistel pakendil, kui ette näeb käesolev määrus, on keelatud.

Kvaliteedimärgi kuju on järgmine:

Põllutööminister N. Talts.

Põllumajanduse osakonna direktor K. Liidak.

846. Määrus kaitseväelaste pensionikapitalimaksu tasumise ja pensionide ning toetusrahade väljamaksu korra kohta.

Antud Sotsiaalministri poolt kokkuleppel Kaitseministriga 17. detsembril 1936.

Alus: Kaitseväelaste pensioni seaduse § 149 (RT 97 — 1936).

§ 1. Kaitseväelaste pensioni seaduse alusel võetav pensionikapitalimaks tasutakse Sotsiaalministeeriumi pensionikapitali valitsemise kohta antud määruses ettenähtud korras.

§ 2. Kaitseväelaste pensioni seaduse ja sama seaduse § 148 p. 1—4, 6 ja 8 loendatud seaduste alusel määratud pensionid ja toetusrahad maksatakse välja Sotsiaalministeeriumi pensionikapitalist korra järgi, mis maksm

pandud samast kapitalist pensionide ning ühekordsete toetusrahade väljamaksmise kohta.

§ 3. Käesolev määrus loetakse kehtivaks arvates 1. detsembrist 1936.

Sotsiaalminister O. Kask.

Tervishoiu- ja Hoolekandevalitsuse direktor A. Mõtus.

847. Tariifinõukogu otsus 11. detsembrist 1936 Eesti—NSVL raudteede vahelise otseühenduse kaubaveotariifi nr. 116 muutmise ja täiendamise kohta.

(Protokoll nr. 419 p. 1.)

Alus: Tariifinõukogu seadus (RT 106 — 1923).

I.

Eesti—NSVL raudteede vahelise otseühenduse kaubaveotariifi nr. 116 (RT 12 — 1933, muudatused RT 98 — 1934) muudetakse ja täiendatakse järgmiselt:

II osa § 26-a p. 1 muudetakse ja pannakse maksma järgmiselt:

1. Puumaterjal: lauad, prussid ja plangud, liprid ning ümmargused puud, kase, haava, lepa, kuuse ja männi, võib veoks vastu võtta grupp-saadetistena.

Sama tariifi III osa kaupade nomenklatuur ja klassifikatsioon lk. 57 positsioon 132 B. 1. muudetakse ja pannakse maksma järgmiselt:

L a h t r i d

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
(132) 1)	Kuuse- ja männi-, pikkusega kuni 1 m	16,01 A	—	18	106	13,5	V.s.	13	13
							5	17	17
1)	еловые и сосновые — длиной до 1 м.						10	18 ²⁾	20
							15	19 ²⁾	20
1a)	Kuuse- ja männi-, pikkusega 1 m kuni 2,5 m	16,01A	—	18	106	13,5	V.s.	13	13
							5	17	17
1a)	еловые и сосновые — длиной от 1 м. до 2,5 м.						10	18 ²⁾	20
							15	18 ²⁾	20

Sama lk. alla kirjutatakse märkus 2):

2. Paberi- ja puupapivabrikutesse veol veomaks arvutatakse kahe klassi võrra odavamalt alates 1. jaanuarist 1937 kuni 31. detsembrini 1938.

II.

Käesolev otsus hakkab maksma 1. jaanuarist 1937.

Tariifinõukogu esistuja Teedeministri abi K. Jürgenson.

Sekretär A. Remma.

848. Tariifinõukogu otsus 11. detsembrist 1936 raudtee kauba- veotariifi nr. 146 täiendamise kohta.

(Protokoll nr. 419 p. 1 ja 3.)

Alus: Tariifinõukogu seadus (RT 106 — 1923).

I.

Raudtee kaubaveotariifi nr. 146 (RT 26 — 1935) II osas üldine kaupade nimekiri ja klassifikatsioon lk. 126, kaubanimetus Puumaterjal, pakud ja palgid ümmargused p. a) haava-, igas pikkuses täiendatakse märkusega „3)“ ja sama lk. alla kirjutatakse märkus: 3) Vineerkrohvimati tehasesse veol veomaks arvutatakse ühe klassi võrra odavamalt.

Lk. 126 kaubanimetus pakud ja palgid ümmargused p. c) kuuse-, männi- pikkusega kuni 1 m 1) ja lk. 127 — pikkusega üle 1 m kuni 2,5 m 1) täiendatakse märkusega „4)“ ja nende lk. alla kirjutatakse märkus:

4) Narva, Irboska, Valga, Mõniste ja Mõisaküla kaudu välismaalt sisseveol paberi- ja puupapivabrikutesse arvutatakse veomaks kahe tariifiklassi võrra odavamalt alates 1. jaanuarist 1937 kuni 31. detsembrini 1938.

II.

Käesolev otsus hakkab maksma 1. jaanuarist 1937.

Tariifinõukogu eesistuja Teedeministri abi K. Jürgenson.

Sekretär A. Remma.

849. Meistrite, õppinud tööliste ja tööstusõpilaste seaduse alla arvatud tööalade nimekirja täiendus.

Alus: Meistrite, õppinud tööliste ja tööstusõpilaste seaduse § 41 p. 1 ja 2 (RT 60 — 1935).

§ 1. Tööstusliku Kutseoskuse Nõukogu otsusel arvatakse Meistrite, õppinud tööliste ja tööstusõpilaste seaduse alla käesolevas nimekirjas loetletud tööalad täiendavalt RT 17 — 1932, RT 89 — 1933, RT 85 — 1934, RT 105 — 1934, RT 45 — 1935, RT 100 — 1935 ja RT 51 — 1936 toodud nimekirjadele ja määratakse nende tööalade õppimise ajaks tööala nimetuste juures tähendatud õppeaeg.

III. Graafikatööstus.

10. Galvanoplastika tööala 3 aastat.

V. Kehakattetööstus.

14. Mehaaniline kudumine 3 aastat.

15. Mehaaniline ketramine 3 aastat.

XII. Toiduainete tööstus.

10. Soolte ümbertöötamise tööala 2 aastat.

§ 2. Paragrahv 1 toodud nimekiri hakkab maksma kolme kuu möödumisel pärast nimekirja avaldamist Riigi Teatajas.

Tallinnas, 16. detsembril 1936.

Tööstusliku Kutseoskuse Nõukogu esimees V. Päts.

Liikmed: N. Essen.

J. Normann.

Kuressaare linnavolikogult 2. septembril 1936 vastu võetud
850. Kuressaare linnas asetsevate kinnisvarade hindamisjuhtnööride muutmine.

Kuressaare linnavolikogult 26. augustil 1930 vastu võetud Kuressaare linnas asetsevate kinnisvarade hindamisjuhtnööride (RT 73 — 1930 art. 500) § 17 muudetakse ja pannakse maksma järgmiselt:

§ 17. Hooned, mille ruumalast kasutatakse üle 50% tööstuslikuks või kaubanduslikuks otstarbeks, või kui tööstuslike või kaubanduslike ettevõtete ruumide üür ületab 75% maksu alla kuuluva hoone üldüürisummast, arvatakse tööstuslike ja kaubanduslike hoonete hulka ja hinnatakse väärtuse järgi.

Käesolev otsus hakkab maksma 15. päeval pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Linnapea (allkiri).

Sekretär J. Haab.

Rakvere linnavolikogu otsus 27. augustist ja 29. septembrist 1936

851. 1936 aasta kogukonnamaksu võtmiseks Rakveres.

1. Linna kogukonnamaksu seaduse (RT 50 — 1936) alusel võtta linnale kogukonnamaksu käesoleva aasta eest kodanikelt, kelle alaline elukoht 15. detsembril 1935 oli Rakvere linna administratiiv-piires, järgmiselt:

a) meeskodanikelt kr. 4.50

b) naiskodanikelt kr. 3.—

2. 1936 aasta kogukonnamaksu tasumise tähtpäevaks määrata 31. jaanuar 1937.

Juhised kogukonnamaksu võtmiseks.

§ 1. Linna kogukonnamaksu seaduse (RT 50 — 1936) ja Linnavolikogu otsuse kohaselt võetakse käesoleva aasta kogukonnamaksu Rakveres alates 1. juulist 1936, 20 kuni 60 a. vanusega kodanikelt, kelle alaline elukoht 15. detsembril 1935 oli Rakvere linna administratiiv-piires.

§ 2. Maksukohuslaste vanuse kriitiliseks momendiks, 20 aastaseks saamisel või 60 aasta ületamisel, loetakse 15. detsember 1935.

§ 3. Kogukonnamaksu suurus teatatakse maksukohuslastele Linnavalitsuse poolt maksulehega hiljemalt kaks nädalat enne maksu tasumise tähtpäeva.

§ 4. Maksulehed antakse maksukohuslastele kätte allkirja vastu Administratiivmenetluse seaduses (RT 4 — 1936) ettenähtud korras.

§ 5. Vastulauseid või maksust vabastamise palveid võib esitada Linnavalitsusele kahe nädala jooksul, arvates maksulehe kättesaamise päevast. Vastulaused ja palved ei pane maksu sissenõudmist seisma.

§ 6. Linnavalitsuse otsuste peale võib kaevata administratiiv-kohtu korras üldisel alusel.

Linnapea H. Aviksoo.

Sekretär Joh. Kadaja.